

har kunnet komme i forbindelse med virksomheden (ferielukning, bortrejse m.v.), er der foreslået indsat en bestemmelse, hvorefter udbetalingsfristen afbrydes i disse tilfælde, indtil virksomhedens forhold ikke længere hindrer kontrol.

På grund af tilføjelserne er paragraffen foreslået opdelt i 3 stykker.

Til nr. 6.

Efter merværdiafgiftslovens § 26 kan virksomheder, der er registreret i det særlige register for landbrug og fiskeri m.v., uden at beregne afgift levere egne produkter og afgiftspligtige ydelser til andre virksomheder, der er optaget i dette register. Benytter virksomhederne sig af denne adgang, behøver de ikke at udstede faktura for sådanne leverancer, og de skal heller ikke redegøre for dem i afgiftsregnskabet. Bestemmelsen skyldes, at man ved merværdiafgiftens indførelse i 1967, ønskede at forenkle regnskabsførelsen for denne gruppe virksomheder, der ikke hidtil havde været pålagt afgiftsoprævning.

Den manglende pligt til regnskabsmæssig dokumentation af den afgiftsfri omsætning har imidlertid gjort det vanskeligt at udøve en effektiv kontrol med afgiftsregnskaberne for virksomheder i registeret for landbrug og fiskeri m.v., navnlig for så vidt angår ikke bogføringspligtige virksomheder. Toldvæsenet er således i mange tilfælde ude af stand til at kontrollere væsentlige dele af afsætningen.

Det foreslås at ophæve bestemmelsen i § 26. Herved vil landbrugere m.v. på samme måde som andre erhverv få pligt til at fakturere og kræve afgift af hele den afgiftspligtige omsætning.

Det kan oplyses, at adskillige landmænd allerede nu fakturerer og betaler merværdiafgift af leverancer til andre landmænd, fordi de af regnskabsmæssige og likviditetsmæssige grunde finder det fordelagtigt at beskatte hele omsætningen.

Til nr. 7.

Efter lovens § 29, stk. 10, er der adgang til at lade brevpostforsendelser med bøger, tidsskrifter, noder og frimærker indgå til forhandlere af disse varer uden toldbehandling af de enkelte forsendelser. Merværdiafgiften af de i en måned indgåede forsendelser skal af forhandleren indbetales til toldvæsenet senest 20 dage efter månedens udløb.

Fra den 1. april 1971 blev der gennemført en almindelig kredit med betaling af merværdiafgiften af indførsel, således at afgiften af de i en måned indførte varer skal indbetales inden udgangen af den følgende måned. Det foreslås at fastsætte samme indbetalingsfrist for de nævnte brevpostforsendelser.

Til nr. 8.

Efter merværdiafgiftslovens § 31, stk. 1, har toldvæsenet ret til at foretage eftersyn af forretningsbøger, øvrige regnskabsmateriale samt korrespondance m.v. i virksomhederne, men har ikke hjemmel til at indkalde dette materiale til kontrolgenmængang på tjenestestedet. Når toldvæsenet ønsker at modtage regnskabsmaterialet, må man i hvert enkelt tilfælde have virksomhedens samtykke.

Skattevæsenet har både efter kontrolloven og indskatteloven adgang til at indkalde regnskaberne til kontrol på tjenestestedet.

Af hensyn til effektiviteten i toldvæsenets kontrol med regnskaberne samt til en rationel tilrettelæggelse af toldvæsenets arbejde foreslås det, at materialet skal udleveres eller indsendes til toldvæsenet på dettes begæring. Bestemmelsen omfatter også tilfælde, hvor materialet befinder sig hos trediemand.

Bestemmelsen vil af toldvæsenet blive anvendt på en sådan måde, at virksomhedernes regnskabsførelse generes mindst muligt. Der vil i særlig grad blive taget hensyn til virksomhederne, når der er tale om udlevering eller indsendelse af materiale for det løbende regnskabsår.

Til nr. 9.

Toldvæsenet har efter merværdiafgiftslovens § 32, stk. 3, adgang til at gennemse kontrakter m.v. hos virksomheder, der finansierer registrerede virksomheder. Skattevæsenet har en almindelig adgang til at indhente oplysninger om navngivne personers pengetransaktioner fra pengeinstitutter m.v. Det vil være af væsentlig betydning for toldvæsenet at få en tilsvarende beføjelse. Ved hjælp af oplysninger fra pengeinstitutterne vil toldvæsenet i mange tilfælde få bedre muligheder for at kontrollere virksomhedernes opgørelse af merværdiafgiften, f. eks. ved afstemning af, om en virksomheds bogføring af indbetalinger til og udbetalinger fra en bankkonto er i overensstemmelse med bankens noter. For virksomheder, der helt undlader at føre afgiftsregnskab, vil der ved hjælp af sådanne oplysninger kunne skabes et grundlag for at skønne over virksomhedens afgiftspligtige omsætning.

Der foreslås derfor indsat en bestemmelse, der giver toldvæsenet mulighed for hos pengeinstitutter m.v. at indhente oplysninger om disses økonomiske mellemværende med navngivne registreringspligtige virksomheder.

Oplysningspligten vil herefter omfatte f.eks. angivelse af bevægelser på indskuds- eller lånekonti, trukne og indsatte checks, diskonterede vekslere, størrelsen af lån og depoter.